

Dosarul nr. 2ra-1830/18

prima instanță: Judecătoria Soroca (Gh. Mîra)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș)

DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Ursachi Galina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ursachi Galina împotriva lui Nartea Anatolie, intervenient accesoriu notarul public Radu Marian cu privire la constatarea nulității actelor juridice și radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de notarul public Radu Marian, a fost casată hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Soroca și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 01 octombrie 2015 Ursachi Galina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nartea Anatolie, intervenient accesoriu notarul public Radu Marian cu privire la declararea actelor juridice ca fiind nule și radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii Ursachi Galina a indicat că în luna martie 2014 Chirița Vitalie, având probleme financiare, i-a propus sa-l ajute. În acest sens, ea urma să se prezinte la biroul notarial ca să semneze un document pentru a fi înregistrată temporar cota ei parte din casa de locuit situată pe str. Tineretului, 19, or. Soroca pe numele lui Mitrofan Mihail, în scopul ca ultimul să-i dea cu împrumut lui Chirița Vitalie suma de 5 000 de euro, cu condiția punerii în gaj a unui bun imobil.

Reclamanta a menționat că la notatul public Radu Marian și-a aplicat semnătura pe act, fără a-i fi adus la cunoștință că, de fapt, a semnat un contract de vânzare-cumpărare și fără a-i fi explicate consecințele semnării lui. Imobilul a fost înregistrat pe numele lui Nartea Anatolie, persoană necunoscută ei, care nu era prezent la momentul semnării contractului.

Reclamanta a considerat că a fost dusă în eroare în urma înțelegerii dolosive între Chirița Vitalie, Mitrofan Mihail, Nartea Anatolie și notarul public Radu Marian, astfel fiind deposedată ilegal de casa de locuit.

În opinia reclamantei, contractul de vânzare-cumpărare din 24 martie 2014 a bunului imobil este unul ilegal, ca fiind încheiat cu nerespectarea condițiilor de validitate și fiind încheiat în urma unei înțelegeri dolosive. Ea nu a primit actul pe care a pus semnătura și nici suma de bani de la pârât pentru vânzarea bunului imobil.

A solicitat constatarea nulității contractului nr. 911 de vânzare-cumpărare din 24 martie 2014 a bunului imobil - terenul aferent nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,1221 ha și construcția accesorie nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 13,2 m.p., amplasat în or. Soroca, str. Tineretului, 19.

Pe parcursul examinării cauzei, Ursachi Galina și-a concretizat pretențiile, solicitând suplimentar constatarea nulității recipiselor din 24 martie 2014, prin care ea a vândut lui Nartea Anatolie, iar ultimul a cumpărat de la ea bunul imobil la suma de 15 000 de lei, radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile referitoare la proprietarul bunului imobil - terenul aferent nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,1221 ha și construcția accesorie nr. cadastral xxxxxx cu suprafața de 13,2 m.p., amplasat în or. Soroca, str. Tineretului, 19.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătorei Soroca acțiunea a fost admisă în parte, au fost declarate nule contractul nr. 911 din 24 martie 2014 de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx și xxxxx, amplasate în or. Soroca, str. Tineretului, 19, încheiat între Ursachi Galina și Nartea Anatolie și recipisele din 24 martie 2014 întocmite de către Ursachi Galina și Nartea Anatolie. În rest, acțiunea a fost respinsă. A fost încasată din contul lui Nartea Anatolie în beneficiul Galinei Ursachi suma de 887,07 lei, ce constituie taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de notarul public Radu Marian, a fost casată hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătorei Soroca și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 14 iulie 2017 Ursachi Galina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 05 decembrie 2016 a Judecătorei Soroca.

Prin decizia din 18 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Ursachi Galina, a fost casată decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de notarul public Radu Marian, a fost casată hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătorei Soroca și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

La 13 iulie 2018 Ursachi Galina a declarat recurs împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele pricinii, fiind ignorat suportul probator prezentat. De asemenea, a invocat interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural de către instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurenteii copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție se atestă că Ursachi Galina la data de 16 mai 2018 a recepționat copia deciziei instanței de apel. Prin urmare, recursul declarat la data de 13 iulie 2018 este în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe, în partea declarării nulității recipiselor întocmite la 24 martie 2014 și de a emite în această parte o hotărâre nouă de respingere a acțiunii, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea;

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Materialele dosarului atestă că la 24 martie 2014 între Ursachi Galina, ca vânzător și Nartea Anatolie, ca cumpărător, a fost încheiat contractul nr. 911 de vânzare-cumpărare a bunului imobil – construcția accesorie cu suprafața de 13.2 m.p., 32 % din terenul pentru construcții pe care se află, cu suprafața de 0,122 ha, situate pe adresa: or. Soroca, str. Tineretului, 19, cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx.

Conform contractului, prețul de vânzare-cumpărare a imobilului a fost stabilit de comun acord de părțile contractante la suma de 15 000 de lei, care urma a fi achitat de către cumpărător vânzătorului până la momentul semnării prezentului contract.

La aceeași dată au fost întocmite și două recipise, conform cărora Ursachi Galina i-a vândut lui Nartea Anatolie bunul imobil, iar acesta, la rândul său, a procurat bunul la suma de 15 000 de lei.

La 01 iunie 2015 Ursachi Galina s-a adresat cu cerere către Procuratura raionului Soroca pe faptul că a fost înșelată de către Chirița Vitalie, Chirița Andrei și Chirița Svetlana.

Prin ordonanța din 27 iulie 2015 a procurorului în procuratura raionului Soroca s-a refuzat în începerea urmăririi penale cu clasarea procesului penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

La 18 august 2015 Ursachi Galina s-a adresat cu plângere în instanța de judecată, solicitând anularea ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din 27 iulie 2015.

Prin ordonanța din 28 septembrie 2015 a procurorului adjunct al Procuraturii raionului Soroca, ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 27 iulie 2015 a fost anulată cu restituirea materialului la organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Soroca pentru pornirea urmăririi penale.

Prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 01 octombrie 2015 s-a dispus începerea urmăririi penale conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin (2) lit. b) și c) Cod penal.

Considerând că a fost deposedată ilegal de bunul imobil din str. Tineretului nr. 19, or. Soroca de către Chirița Vitalie, la 01 octombrie 2015 Ursachi Galina s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei pricini, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, fiind declarate nule: contractul nr. 911 din 24 martie 2014 de vânzare-cumpărare a bunului imobil, încheiat între Ursachi Galina și Nartea Anatolie și recipisele din 24 martie 2014 întocmite de către Ursachi Galina și Nartea Anatolie, în rest cu respingerea acțiunii.

Instanța de apel a admis apelul declarat de notarul public Radu Marian, a casat hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Soroca și a emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că nu a fost stabilit faptul fictivității intenției, nici existența dolului, erorii sau violenței, lipsa discernământului sau capacității de exercițiu a vreunuia din părți. Or, Ursachi Galina a declarat că la momentul semnării recipisei nu i-a fost aplicată presiune.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind eronate concluziile instanței de apel din următoarele considerente.

Conform art. 753 alin. (1,2) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit. Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Conform art. 666 alin. (1,2) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 195 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 221 alin. (1) Cod civil, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

Din probele anexate la actele cauzei rezultă cert că reclamanta Ursachi Galina și pârâtul Nartea Anatolie nu au avut intenția de a încheia un contract de vânzare-cumpărare a bunului imobil. Or, această concluzie se impune și din înscrisurile anexate de către reclamantă, corespondența acesteia cu Chirița Vitalie și Mitrofan Mihail expusă pe CD-ul prezentat, precum și stenograma convorbirilor telefonice, cercetate în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 149).

Instanța de recurs consideră juste constatările instanțe de fond, precum că Ursachi Galina, prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 119 din 24.03. 2014, a fost ilegal deposedată de bunul imobil amplasat în or. Soroca, str. Tineretului, 19, fiind încredințată de către Chirița Vitalie că semnează un contract formal de gaj cu scopul de a-i facilita ultimului primirea unui împrumut în sumă de 5 000 de euro de la Mitrofan Mihail și că după o lună își va primi imobilul înapoi.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că prin hotărârea din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Soroca s-a admis acțiunea lui Mitrofan Mihail împotriva lui Chirița Vitalie privind încasarea datoriei și s-a încasat în beneficiul lui Mitrofan Mihail de la Chirița Vitalie datoria în sumă de 6750 de euro (f.d.133).

Colegiul, de asemenea, consideră că instanța de fond corect a stabilit că în speță reclamanta, ca vânzător, nu s-a obligat să predea imobilele pârâtului Nartea Anatolie și nu a primit de la acesta careva sume de bani în urma semnării contractului, fapt confirmat prin declarațiile însuși ale lui Chirița Vitalie în procesul-verbal de confruntare din 03.12.2015, sumele de bani invocate fiind transmise unor terți la tranzacția dată.

Conform normelor legale, la capitolul acordului asupra clauzelor esențiale ale contractului (art. 679 alin. (1) Cod civil), legiuitorul cert explică că pentru părți vor apărea anumite drepturi și obligații de natură contractuală numai în cazul în care în cadrul tratativelor totalitatea propunerilor și răspunsurilor vor asigura existența unui acord al părților asupra tuturor condițiilor esențiale ale contractului, negociat între părți. În același timp, este de menționat că participanții la tratative sunt obligați să negocieze cu bună credință și diligență.

Totodată, se menționează că contractul se consideră încheiat în momentul în care părțile au realizat un acord de voință cu privire la toate clauzele esențiale ale contractului.

Instanța de recurs consideră că la încheierea contractului este evidentă lipsa negocierilor între Nartea Anatolie și Ursachi Galina.

Astfel, din declarațiile lui Nartea Anatolie expuse în procesul-verbal de confruntare din 10 noiembrie 2016 (f.d. 86-87) în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de apel rezultă că acesta a primit oferta de procurare a imobilului de la Chirița Vitalie, persoană terță, care nu avea nici o împuternicire legală de la proprietarul legal al imobilului dat. Părțile contractante niciodată nu au negociat referitor la înstrăinări și procurări de bunuri imobile, iar reclamanta niciodată nu a manifestat dorință de a înstrăina imobilul.

Astfel, se elucidează cert lipsa intenției prezumatului cumpărător de a procura de la reclamantă bunul imobil, precum și lipsa intenției a prezumatului vânzător referitor la faptul vânzării bunului imobil.

Poziția expusă, suplimentar se probează și prin faptul că însăși oferta de a contracta a reieșit de la o persoană care nu deținea titlul de proprietate asupra bunurilor imobile, nici împuterniciri legale referitor la acțiunile date.

Circumstanțele date denotă că în speță lipsește unul din elementele definiției ale actului juridic consfințit în art. 195 Cod civil – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile.

Colegiul mai menționează că reieșind din faptul că contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil este un act juridic bilateral, acesta reprezintă manifestarea de voință concordantă a două părți.

La acest capitol, Colegiul menționează că nu a existat nici voința lui Nartea Anatolie de a procura imobilul, or probe în acest sens nu au fost aduse.

Drept suport probator la poziția expusă servesc stenogramele convorbirilor telefonice din 01.07.2015 și 27.05.2016 anexate la materialele dosarului și cercetate în cadrul ședințelor de judecată ale prime instanțe, din care cert rezultă că atât Mitrofan Mihail, cât și Chirița Vitalie se obligă să restituie bunurile.

Lipsa manifestării de voință concordante între părțile contractante, în cazul dat, este evidentă, ce denotă lipsa scopului urmărit la încheierea contractului dat din partea cumpărătorului, care nu a transmis vânzătorului costul imobilelor stipulate în contract, nu a întreprins acțiuni de a se instala în imobil, precum și din partea așa-numitului vânzător, care niciodată nu a înaintat oferta cu privire la înstrăinarea acestor și nu a dus careva negocieri în acest sens.

Astfel, prezumata manifestare de voință a pârâtului de a procura bunurile imobile, pe care nu le-a văzut și nu a discutat cu proprietarul imobilului, este falsă, creând doar aparența existenței a anumitor obligațiuni asumate în realitate.

Circumstanțele date, de fapt, denotă lipsa scopului urmărit la încheierea actului juridic civil, fiind elementul obligatoriu (art. 207 alin. (1) Cod civil).

Tot aici, Colegiul mai invocă prevederile art.207 Cod civil, conform cărora, actul juridic civil încheiat fără cauză ori fondat pe o cauză falsă sau ilicită nu poate avea nici un efect.

Cauza este obiectivul urmărit la încheierea actului juridic civil: este acel interes pe care părțile actului juridic caută să-l satisfacă. Cauza actului juridic civil constă din două elemente: elementul obiectiv și elementul subiectiv.

Elementul obiectiv constă în scopul imediat, direct, numit și scopul obligației, este abstract și invariabil în cadrul unei anumite categorii de acte juridice civile. Scopul imediat este reprezentarea mintală a contraprestației cocontractantului – în contractele sinalagmatice cu titlu oneros; - considerarea remiterii bunului – în actele reale; - intenția de a gratifica – în contractele cu titlu gratuit, - considerarea unei împrejurări viitoare și incerte de care depinde survenirea efectelor – în cotractele aleatorii.

Scopul imediat permite de a verifica dacă cauza actului juridic există.

În speță, Colegiul, având în vedere că contractul de vânzare-cumpărare este unul sinalagmatic, nu a stabilit existența cauzei, ori reclamanta nu a avut nicio reprezentare referitor la contraprestația cumpărătorului, deoarece ea nici nu a existat.

Deoarece cauza este un element constitutiv al actului juridic fără de care acesta nu poate exista, inexistența cuzei este sancționată cu nulitatea absolută.

Spre deosebire de nulitatea relativă a actului juridic, nulitatea absolută poate fi invocată și din oficiu de către instanța de judecată, conform art.217 alin.(1) Cod civil.

La caz, Colegiul consideră că actul juridic litigios este lipsit de cauză și respectiv este lovit de nulitate absolută, nulitate ce se invocă din oficiu de Colegiu și care a fost demonstrată de către reclamantă.

În circumstanțele descrise, se relevă cert încălcarea abuzivă a definiției generale a contractului de vânzare-cumpărare, care, conform art. 753 alin. (1) Cod civil: o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar acesta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În această ordine de idei, conform procesului-verbal de confruntare din 10 noiembrie 2016, Nartea Anatolie a declarat cert că anumite negocieri cu Ursachi Galina nu a dus, deoarece nici nu cunoștea că aceasta este proprietara imobilului litigios.

Din declarațiile date rezultă că reclamanta nu a dus careva tratative sau negocieri referitor la înstrăinarea bunurilor imobile; nu s-a obligat în predarea bunurilor prezumatului cumpărător; cumpărătorul Nartea Anatolie, până în ziua procurării bunurilor imobile, nu cunoștea că proprietara acestora este, de fapt, Ursachi Galina; ultima nu a primit careva sume de bani în urma semnării contractului de vânzare-cumpărare.

Reieșind din cele expuse, contractul de vânzare-cumpărare nr. 911 din 24.03.2014, încheiat între Ursachi Galina și Nartea Anatolie, poartă un caracter fictiv, ce a avut menirea să creeze o aparență juridică pentru terți referitor la aspectul legal al tranzacției invocate.

În concluzie instanța de recurs menționează că instanța de fond just a dispus declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Colegiul instanței de recurs consideră că urmează a fi critic apreciată concluzia instanței de apel referitor la faptul că fictivitatea contractului de vânzare-cumpărare și a recipiselor contestate este exclusă prin acțiunile concludente consecutive ale reclamantei care sunt obligatorii pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare și anume: ridicarea extrasului de la OCT Soroca pentru perfectarea contractului, ridicarea actelor ce ar confirma lipsa sau existența restanțelor față de buget, etc. Instanța menționează că actele enunțate nu sunt în exclusivitate obligatorii de a fi prezentate doar la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile și nu denotă intenția de a încheia un act juridic real.

Cu referire la pretenția din acțiune privind declararea nulității recipiselor întocmite la data de 24 martie 2014, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse.

În acest sens, se aduc prevederile art. 195 Cod civil, conform cărora, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Colegiul consideră că recipisele întocmite la data de 24 martie 2018 nu necesită a fi anulate, deoarece acestea nu întrunesc calitatea unui act juridic pasibil de a produce efecte pentru părți sau terți. În speță, recipisele au fost întocmite doar în scopul confirmării anumitor acțiuni (de vânzare și de cumpărare), acțiuni, care, însă, nu formează obiectul unui act juridic, deoarece nu în virtutea întocmirii

recipiselor vânzătorul și cumpărătorul s-au obligat la acțiunea de vânzare-cumpărare. Or, existența recipiselor nu produce nici o finalitate.

Ca urmare a celor menționate, în conexiunea celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca decizia instanței de apel este neîntemeiată, fapt ce impune necesitatea admiterii recursului, casării deciziei instanței de apel și parțial hotărârii primei instanțe, în partea declarării nulității recipiselor întocmite la 24 martie 2014 și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, în rest cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ursachi Galina.

Se casează integral decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți și parțial hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Soroca, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ursachi Galina împotriva lui Nartea Anatolie, intervenient accesoriu notarul public Radu Marian cu privire la constatarea nulității actelor juridice și radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile, în partea declarării nulității recipiselor întocmite la 24 martie 2014 de către Ursachi Galina și Nartea Anatolie și în această parte se emite o hotărâre nouă prin care:

Se respinge acțiunea în partea declarării nulității recipiselor întocmite la 24 martie 2014 de către Ursachi Galina și Nartea Anatolie.

În rest, hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Soroca se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru